

Yağmur

— kopuk şair · 11 Ekim 2013

Bulutların ıslak nazlı saçısın
Toprağa düşerken sar beni yağmur
Rüzgar kanadında gizli saklısın
Sırrını açarken sor beni yağmur

Dol can elmasima nur olupta yağ
Bulutlardan bana hilkatini sağ
Gözümde gönlümde kördüğüm bir bağ
Sağnak sağnak dökül ser beni yağmur

Rüzgarın koynundan süzülüp gel
Heybetli dağları titretip gel
Şimşek bakışlı nazarınla gel
Gel gönlüme dökül har beni yağmur

Şemsîn hakikati! kâmerin özüsün
Sebebi kainat! hakkın sözsün
Sana muhtaçların gören gözsün
Muhtaçım damlana gör beni yağmur

Yağmur sana hasret kuru dudaklar
Tütmez oldu artık yavan ocaklar
Uzaktan gelirken yorgun ûlaklar
Haberler gönderip sor beni yağmur

İslat bedenimi ruhuma dokun
Çözsen esrarını kaybolan yokun
Kainata rahmet eşsizdir kokun
Goncalar saçarken der beni yağmur

Kum diyarlarında ayak izlerim
Îzini arıyor yorgun gözlerim
Kalmadı takatim seni özlerim
Vuslata düşünce kar beni yağmur

Yağmur! toprak yasta, hasret damlana
Yağmur gözler fersiz nasıl katlana
Doğru île bâtlı geldi yan yana
Rahmet rahmet yayıl yar beni yağmur

İsa'nin müjdesi incilde Ahmed
Kuran'ın dilinde adı Muhammed
Şiirde yağmursun eylesen himmed
Damla damla düşüp vur beni yağmur

Fevzi Öztürk